

Spørgsmaalet om at faa Vejen fra Prinsessegades Forlængelse til Kløvermarksvejen ved østre Strand givet fri. København ligger jo ved Søen, men Befolkningen er alligevel næsten fuldstændig afskaaret fra at komme ud til Vandet, især mod Nord, og vi har jo set, at Københavns Kommune maa ofre ikke saa faa Millioner Kroner for at faa en blot ganske kort Strandvej. Jeg har derfor hele Tiden ment, at man maatte passe paa, at noget lignende ikke skete herude. Jeg mødte ikke nogen særlig Velvillie hverken her i Salen hos de forskellige Ministre eller hos Pressen i de første Aar. Man mente, det blot var en Agitation for min Valgkreds. Det har det ikke været; men jeg har fremdraget denne Sag, fordi jeg ved, hvad det koster, naar man først har lavet en Brøler, saa at skulle gøre det godt igen, og derfor har jeg Gang paa Gang fremsat Kravet om den frie Adgang til Stranden. Første Gang fik jeg frigivet Stranden fra Øresundsvej ud ad Kastrup til, anden Gang lykkedes det mig at faa Stranden fra Kløvermarksvej til Øresundsvej givet fri. Nu er der altsaa et Stykke tilbage, nemlig fra Kløvermarksvejen til Marinens Flyveplads, og saa er der endnu et Stykke, den saakaldte Refshalevej. Vi har før forhandlet herom, og der er fra Marinens Side gjort gældende, at det kunde ikke lade sig gøre at give Vejen fri, og da navnlig ikke Refshalevejen. Jeg har ikke kunnet indse hvorfor, thi der passerer Tusinder af Mennesker hver Dag, som skal ud til Refshaleen. Naar man blot har et Kort dertil, som koster 3 Kr., kan man udmærket passere, saa er der ingen Fare. Men derfor synes jeg ogsaa, at Billighed taler for at faa den Vej lukket op for den almindelige Befolkning, saaledes at alle, baade fra Christianshavn og København, kan komme ud til Søen fra Christianshavnsiden. Det er et af de smukkeste Steder, vi har i København, og der er ikke ret mange Københavnerne, der har sat deres Fod dér. Jeg tror, det vil blive et Sted, hvor Folk vil spadserere meget, især om Sommeren. Jeg har ikke krævet fri Færdsel for Vogne, kun for spadserende og cyklende, for jeg indrømmer, at Strandvejen dér, saaledes som den er bygget, ikke kan holde til Automobilkørsel. Jeg benyttede derfor Lejligheden til i Finansudvalget at faa et Samraad med Ministeren, og Ministeren har da ogsaa givet Løfte om, at han fra 1. Maj vil prøve at give Vejen fri, foreløbig kun for Sommeren, idet han hævder, at der om Vinteren, hvis Søen lægger til, vil være Fare for, at Folk skal spadserere over paa Orlogsværftet eller over

Graven til den dækkede Vej, hvor der ligger en Del Sprængstof. Jeg tror ikke, der vil være nogen Fare derved, for man kan gøre det samme som ved Christianshavns Vold, hvor man stiller et Pigtraadshegn hen over Isen, der forhindrer Folk i at komme over, men jeg har ikke noget imod, at man gør et Forsøg i Sommer; jeg er overbevist om, at det vil falde godt ud, saa vi vedblivende kan faa Vejen fri. Jeg takker derfor Ministeren for den Velvillie, han har vist med Hensyn til Løsningen af dette Spørgsmaal. Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Sag, men vi er ikke færdige hermed, idet Byens Udvikling kræver, at København faar en Vejforbindelse mod Øst.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger om to af de militære Skydninger, der har fundet Sted paa Amager Fælled. Jeg har før her i Salen sagt, at Amager Fælled ikke burde benyttes til Skydning; den kan benyttes til Øvelser, men til Skydning duer den ikke. Tidligere havde man opdyrket Jord paa den ene Side af Fælleden og Stranden paa den anden Side, og den kunde man skyde ud over, men nu er det saaledes, at Havnevæsenet fylder op fra den ene Side, og paa den anden Side udstykkes Jorden og bebygges. Det er derfor meget farligt at bruge Fælleden til Skydning, og det har da ogsaa vist sig, hvor uheldigt det er. Der gik en Mand i sin Have og gravede, og pludselig kom der en Granat og slog ned nogle faa Meter fra ham; havde den ramt ham, var Manden død — det var en Granatstump, der vejede et Kilo. Søger man Jorden igennem, vil man finde saadanne Granatstumper, der er slaaet ned hist og her, men saa længe Jorden kun blev dyrket, toges der ikke Hensyn dertil, men nu, da der bliver bygget Huse, er det klart, at man bliver angst. Grundejerforeningen i dette Distrikt sendte derfor en Klage ind til Ingeniørdirektionen i Frederiksholms Kanal — det er ikke sket før. De rejste deri følgende Spørgsmaal, som de ikke har faaet besvaret:

„1) Om der foreligger en Fejl fra Militærets Side?

2) Hvad Grunden har været til Granatstykkets Fremkomst?

3) Kan der frygtes en Gentagelse i Fremtiden?

4) Hvad har eller agter Militæret at foretage sig i denne Sag for at forebygge eventuelle Ulykker i Fremtiden?“

Der er, som sagt, ikke kommet nogen Besvarelse paa disse Spørgsmaal. Ministeren har nu i Finansudvalget oplyst, at denne Sag er til Undersøgelse, og har udtalt, at han haabede, det ikke skulde ske